

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 5 kwietnia 2000 r.

Nr 16

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE

- 160 – Nr 3/2000 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 4 kwietnia 2000 r. w sprawie ustanowienia obrębów ochronnych na rzece Redze, Grabowej, Wieprzy, Parsęcie i Kanale Drzewnym 873

ZARZĄDZENIA

- 161 – Nr 71/2000 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 4 kwietnia 2000 r. w sprawie zarządzenia wyborów uzupełniających 875
- 162 – Porządkowe Nr 1 Okręgowego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w Słupsku z dnia 14 marca 2000 r. w sprawie ograniczenia połowów wędkarskich 876
- 163 – Nr 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 15 marca 2000 r. zmieniające zarządzenie w sprawie określenia infrastruktury zapewniającej dostęp do portów morskich w Dziwnowie, Kamieniu Pomorskim, Lubiniu, Mrzeżynie, Nowym Warpnie, Policach, Stepnicy, Trzebieży, Wapnicy i Wolinie oraz przystani Morskich w Niechorzu i Rewalu 876
- 164 – Nr 2 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, określenia rodzaju przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych . . 877
- 165 – Nr 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, określenia rodzaju przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych . . 898

UCHWAŁY

- 166 – Nr I/10/2000 Rady Gminy w Dobrej z dnia 24 lutego 2000 r. w sprawie zmian w planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego gminy Dobra 919
- 167 – Nr I/11/2000 Rady Gminy w Dobrej z dnia 24 lutego 2000 r. w sprawie zmian w planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego gminy Dobra 924
- 168 – Nr XIV/250/2000 Rady Miejskiej w Koszalinie z dnia 25 lutego 2000 r. w sprawie zmiany Statutu Miasta Koszalina 928

Poz. 160

ROZPORZĄDZENIE NR 3/2000 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 4 kwietnia 2000 r.

w sprawie ustanowienia obrębów ochronnych na rzece Redze, Grabowej, Wieprzy, Parsęcie i Kanale Drzewnym.

Na podstawie art. 14 ust. 1 i 2 i art. 15 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 750) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się obręby ochronne na rzece Redze, Grabowej, Wieprzy, Parsęcie i Kanale Drzewnym, w obwodach rybackich, w miejscach wyszczególnionych w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

1. W obrębach ochronnych, w okresie od 20 marca do 31 maja każdego roku, zabrania się połowu ryb oraz czynności szkodliwych dla ryb, a w szczególności naruszania urządzeń tarliskowych, dna zbiorników i roślinności wodnej oraz uprawiania sportów motorowodnych.
2. Za naruszenie zakazów wymienionych w ust. 1, stosowane będą grzywny, kary ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności – zgodnie z art. 27a, powołanej na wstępie ustawy.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

WOJEWODA ZACHODNIOPOMORSKI**Władysław Lisewski**

**Załącznik do rozporządzenia Nr 3/2000
Wojewody Zachodniopomorskiego
z dnia 4 kwietnia 2000 r.**

Lp.	Wyszczególnienie wód	Opis miejsca	Długość odcinka chronionego
1.	Rzeka Rega	Odcinek od Stacji pomp "REGA" (zwanej "białą pompą") w rejonie miejscowości Trzebusz do mostu drogowego w Mrzeżynie.	7.100 m
2.	Rzeka Grabowa	Odcinek od mostu drogowego w miejscowości Żukowo Morskie do ujścia do rzeki Wieprzy.	3.450 m
3.	Rzeka Wieprza	Odcinek w miejscowości Darłowo od mostu drogowego na ul. Powstańców Warszawskich do kładki dla pieszych na ul. Morskiej.	1.070 m
4.	Rzeka Parsęta	Odcinek rzeki Parsęty od punktu stanowiącego początek Kanału Drzewnego w rejonie miejscowości Budzistowo, do mostu kolejowego w Kołobrzegu na ul. Solnej.	2.830 m
5.	Kanał Drzewny	Od początku (w rejonie miejscowości Budzistowo) do mostu kolejowego w Kołobrzegu na ul. Solnej.	2.800 m

Poz. 162**ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 1
Okręgowego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w Słupsku
z dnia 14 marca 2000 r.****w sprawie ograniczenia połowów wędkarskich.**

Na podstawie art. 39b ust. 1 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 34, poz. 145 i z 1999 r. Nr 70, poz. 778), w związku z przeprowadzanym zarybianiem, zarządzam co następuje:

§ 1.

Wprowadzam zakaz połowów wędkarskich w następujących okresach i portach:

- od 20 marca do 31 maja br. na akwenach portu Łeba,
- od 20 marca do 31 maja br. na akwenach portu Darłowo,
- od 30 marca do 9 czerwca br. na akwenach portu Ustka,
- od 30 marca do 9 czerwca br. na akwenach portu Kołobrzeg.

§ 2.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i podlega opublikowaniu w drodze obwieszczeń.

**p. o. OKRĘGOWY INSPEKTOR
Rybołówstwa Morskiego
w Słupsku**

Andrzej Krawczuk

Poz. 163**ZARZĄDZENIE NR 1
Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie
z dnia 15 marca 2000 r.**

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia infrastruktury zapewniającej dostęp do portów morskich w Dziwnowie, Kamieniu Pomorskim, Lubiniu, Mrzeżynie, Nowym Warpnie, Policach, Stepnicy, Trzebieży, Wapnicy i Wolinie oraz przystani Morskich w Niechorzu i Rewalu.

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 44, Nr 121, poz. 770; z 1999 r. Nr 62, poz. 685) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu Nr 3 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 22 października 1997 r. w sprawie określenia infrastruktury zapewniającej dostęp do portów morskich w Dziwnowie, Kamieniu Pomorskim, Lubiniu, Mrzeżynie, Nowym Warpnie, Policach, Stepnicy, Trzebieży, Wapnicy i Wolinie oraz przystani Morskich w Niechorzu i Rewalu (Dz. Urz. Woj. Szczec. Nr 12, poz. 93) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł zarządzenia otrzymuje brzmienie:
„w sprawie określenia infrastruktury zapewniającej dostęp do portów morskich w Dziwnowie, Kamieniu Pomorskim, Lubiniu, Mrzeżynie, Nowym Warpnie, Policach, Stepnicy, Trzebieży, Wapnicy i Wolinie oraz przystani Morskich w Międzyzdrojach, Niechorzu i Rewalu”,
- 2) dodaje się § 12a w brzmieniu:
„W skład infrastruktury zapewniającej dostęp do przystani w Międzyzdrojach wchodzi:
1) obiekty: dalby wyciągowe – 2 sztuki”.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie w terminie 14 dni od daty ogłoszenia.

DYREKTOR
Urzędu Morskiego w Szczecinie

Michał Buczkowski

Poz. 164

ZARZĄDZENIE NR 2
Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie
z dnia 20 marca 2000 r.

w sprawie wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, określenia rodzaju przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. Nr 32, poz. 131; z 1994 r. Nr 27, poz. 96; z 1995 r. Nr 7, poz. 31 i Nr 47, poz. 243; z 1996 r. Nr 34, poz. 145; z 1997 r. Nr 111, poz. 726; z 1999 r. Nr 70, poz. 778), w związku z § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 września 1997 r. w sprawie bezpieczeństwa żeglugi statków morskich i bezpieczeństwa życia na morzu (Dz. U. Nr 132, poz. 879; z 1998 r. Nr 91, poz. 581 oraz z 1999 r. Nr 52, poz. 541) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przepisy zarządzenia określają:

- 1) ilość, rodzaj i rozmieszczenie środków ratunkowych dla poszczególnych kategorii statków określonych w § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 września 1997 r. w sprawie bezpieczeństwa żeglugi statków morskich i bezpieczeństwa życia na morzu, zwanego dalej rozporządzeniem;
- 2) rodzaj przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych dla poszczególnych kategorii statków, określonych w § 15 ust. 1 rozporządzenia;
- 3) minimalny zestaw urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych dla statków, o których mowa w pkt 1) i 2) niniejszego paragrafu.

§ 2.

Dla celów niniejszego zarządzenia przez rodzaje żeglugi, w zależności od których ustalono wyposażenie statków w środki i urządzenia ratunkowe, w przedmioty stanowiące wyposażenie środków ratunkowych i w minimalny zestaw urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych, należy rozumieć rodzaje żeglugi, określone w § 4 pkt 1 – 6 rozporządzenia.

§ 3.

1. Statki powinny być wyposażone w urządzenia i środki ratunkowe zgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia.

2. Wyposażenie statków w urządzenia i środki ratunkowe ustala się w zależności od kategorii, do której zgodnie z rozporządzeniem został zaliczony statek, od typu statku i od rodzaju żeglugi, którą statek uprawia.
3. Wyposażenie poszczególnych kategorii statków w środki i urządzenia ratunkowe określa załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 4.

1. Armator obowiązany jest sporządzić plan rozmieszczenia środków ratunkowych na statku.
2. Plan rozmieszczenia środków ratunkowych, o którym mowa w ust. 1 wymaga zatwierdzenia przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie.
3. Z obowiązku, o którym mowa w ust. 1 zwalnia się typy statków 6 i 7 zaliczane do kategorii C.2., wymienione w § 6 załącznika nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 5.

Na statkach pasażerskich uprawiających żeglugę na morzu terytorialnym lub morskich wodach wewnętrznych należy, przed odcumowaniem, przeprowadzić instruktaż dla pasażerów dotyczący rozmieszczenia pasów ratunkowych, dróg ewakuacyjnych i miejsc zbiórek oraz zademonstrować zakładanie pasa ratunkowego. Powyższe nie dotyczy statków pasażerskich, jeżeli czas trwania rejsu nie przekracza 30 min.

§ 6.

1. Środki ratunkowe znajdujące się na statku, poza wyposażeniem w przedmioty związane z nimi konstrukcyjnie, powinny być wyposażone w przedmioty służące do ratowania życia na morzu.
2. Rodzaj i ilość przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych w okresie do 31 grudnia 2001 r. określa załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia.
3. Od 1 stycznia 2002 r. wyposażenie łodzi ratunkowych, ratowniczych i tratw powinno być zgodne z przepisami międzynarodowymi:
 - 1) Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzoną w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319, zm.: Dz. U. z 1986 r. Nr 35, poz. 177) wraz z Protokołem z 1978 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu 1974, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321), zwaną Konwencją SOLAS,
 - 2) Międzynarodowym Kodeksem Środków Ratunkowych uchwalonym zgodnie z poprawkami do Konwencji SOLAS rezolucją Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) z dnia 4 czerwca 1996 r., zwanym Kodeksem LSA.

§ 7.

1. Ustala się tablicę minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych dla statków w żegludze portowej, osłoniętej, przybrzeżnej i bałtyckiej, stanowiącą załącznik nr 3 do niniejszego zarządzenia.
2. Na każdym statku winna znajdować się tablica o której mowa w ust. 1.

§ 8.

Wyszczególnione w załącznikach nr 1, 2 i 3 urządzenia i środki ratunkowe, przedmioty ich wyposażenia oraz urządzenia nawigacyjne, radiowe i środki sygnałowe oraz sposób ich zainstalowania i rozmieszczenia powinny odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach PRS.

§ 9.

1. Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie może zwolnić statki objęte umowami międzynarodowymi od dopełnienia niektórych wymogów ustalonych w tych umowach, jeżeli umowy międzynarodowe zezwalają na takie zwolnienie.
2. Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie może zwolnić statek wymieniony w załączniku nr 1, 2 i 3 od dopełnienia niektórych wymagań ustalonych w tych załącznikach, jeżeli uzna to za możliwe ze względu na rodzaj podróży i warunki żeglugi. W takim wypadku Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie może zwiększyć inne wymagania z zakresu wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, w przedmioty stanowiące wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych.

§ 10.

Traci moc zarządzenie Nr 2 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 16 marca 1998 r. w sprawie wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, określenia rodzaju przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych (Dz. Urz. Woj. Szczecińskiego Nr 3, poz. 33), z wyjątkiem załącznika nr 1, który traci moc obowiązującą po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 11.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego, z wyjątkiem załącznika nr 1, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia zarządzenia.

DYREKTOR
Urzędu Morskiego w Szczecinie

Michał Buczkowski

**Załącznik nr 1 do zarządzenia Nr 2
Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie
z dnia 20 marca 2000 r.**

WYPOSAŻENIE STATKÓW W ŚRODKI I URZĄDZENIA RATUNKOWE

PRZEPISY I WYJAŚNIENIA

1. Pasy ratunkowe mogą być zastąpione ubraniami ratunkowymi, jeżeli spełniają warunki pasa ratunkowego.
2. Minimalna długość linki ratunkowej do kół ratunkowych powinna wynosić 30 m.
3. Tratwy ratunkowe muszą być zamocowane na zwalniakach hydrostatycznych.
4. Statki istniejące tj. takie, których stępka została położona przed dniem wejścia w życie zarządzenia powinny w terminie określonym przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie dostosować się do wymogów zarządzenia.
5. Jeżeli na istniejącym statku, o którym mowa w punkcie 4, wychodzącym na redę lub uprawiającym żeglugę na wodach osłoniętych zainstalowanie łodzi ratunkowej lub ratowniczej lub tratwy ratunkowej jest ze względów konstrukcyjnych lub eksploatacyjnych niemożliwe, Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie może zwolnić statek z obowiązku posiadania tego rodzaju środka ratunkowego.
6. Jeżeli na statkach szkolnych, naukowo-badawczych zainstalowanie części wymaganych łodzi ratunkowych jest niemożliwe, należy wyposażić statek dodatkowo w pneumatyczne tratwy ratunkowe o pojemności ustalonej przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie.
7. Na statkach pasażerskich, na których odległość pokładu od wodnicy największego zanurzenia statku wynosi 1,5 m lub mniej nie wymaga się urządzeń do opuszczania tratw ratunkowych.
8. Urządzenia do opuszczania środków ratunkowych na wodę podlegają przepisom technicznym instytucji klasyfikacyjnych.
9. Statki pasażerskie, szkolne, naukowo-badawcze, przetwórcze muszą mieć niezatapialność przynajmniej jednoprzediałową.
10. Na statkach niezatapialnych, innych niż statki pasażerskie, w żegludze przybrzeżnej i osłoniętej można nie wymagać jednego z głównych środków ratunkowych.
11. Łódź ratunkowa może być uznana za łódź ratowniczą pod warunkiem, że odpowiada również wymaganiom dla łodzi ratowniczej.
12. Statek większy od pojemności brutto 500 uprawiający żeglugę krajową, osłoniętą i portową powinien być wyposażony tak samo jak inny odpowiadający mu statek co do charakteru i rodzaju uprawianej żeglugi.
13. Jeżeli statek uprawia żeglugę tylko w porze dziennej, to pławka świetlna-dymna może być zastąpiona pławką dymną.
14. Statki pasażerskie w żegludze osłoniętej uprawiające żeglugę w okresie od 1 maja do 30 września zamiast tratw ratunkowych mogą używać otwartych dwustronnych tratw pneumatycznych.

**Załącznik nr 2 do zarządzenia Nr 2
Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie
z dnia 20 marca 2000 r.**

PRZEDMIOTY STANOWIĄCE WYPOSAŻENIE ŚRODKÓW RATUNKOWYCH**I. WYPOSAŻENIE ŁODZI RATUNKOWYCH**

1. Wyposażenie każdej łodzi stanowi:
 - 1) komplet pływających wiosł w liczbie wystarczającej do płynięcia po spokojnym morzu. Dla każdego wiosła należy przewidzieć kołki wiosłowe, dulki lub równorzędne urządzenia. Kołki lub dulki powinny być przymocowane do łodzi za pomocą linek lub łańcuszków,
 - 2) dwa bosaki łodziowe,
 - 3) pływający czerpak i dwa wiadra,
 - 4) instrukcja przetrwania,
 - 5) szafka kompasowa zawierająca skutecznie działający kompas ze skalą świecąca samoistnie lub podświetlaną za pomocą odpowiednich środków. Na całkowicie zakrytych łodziach ratunkowych szafka kompasowa powinna być przymocowana na stałe na stanowisku sterowania; na każdej innej łodzi ratunkowej szafka powinna być zaopatrzona w odpowiednie urządzenia do jej mocowania,
 - 6) dryfkotwa odpowiednich wymiarów zaopatrzona w hol odporny na obciążenia dynamiczne i w linkę pomocniczą dającą się mocno trzymać w ręce, gdy jest mokra. Wytrzymałość dryfkotwy, jej holu i linki powinna być dostosowana do wszelkich warunków spotykanych na morzu,

- 7) dwa faleń o długości równej co najmniej dwukrotnej odległości od miejsca ustawienia łodzi do wodnicy w stanie najmniejszego obciążenia statku w warunkach morskich, albo 15 m, w zależności, która z tych wartości jest większa. Jeden faleń przymocowany do urządzenia odczepiającego powinien być umieszczony w przednim końcu łodzi ratunkowej, a drugi powinien być mocno przymocowany na dziobie łodzi lub w jego pobliżu, w stanie gotowym do użycia,
 - 8) dwa toporki, po jednym na każdym końcu łodzi ratunkowej,
 - 9) wodoszczelne pojemniki zawierające po 3 l wody słodkiej dla każdej z osób, do których pomieszczenia łódź ratunkowa jest przeznaczona, z czego 1 l na osobę może być zastąpiony aparatem do odsalania wody morskiej o wydajności wystarczającej do wyprodukowania takiej samej ilości wody słodkiej w ciągu 2 dni,
 - 10) nierdzewny czerpak do wody przymocowany na linie,
 - 11) nierdzewne, wyskalowane naczynie do picia wody,
 - 12) racje żywnościowe o wartości kalorycznej wynoszące nie mniej niż 10000 kJ na każdą z osób, do której pomieszczenia łódź ratunkowa jest przeznaczona. Racje te powinny być przechowywane w hermetycznych opakowaniach umieszczonych w wodoszczelnym pojemniku,
 - 13) cztery rakiety spadochronowe zatwierdzonego typu mogące dawać jaskrawe światło czerwone na dużej wysokości,
 - 14) cztery pochodnie ręczne zatwierdzonego typu mogące dawać jaskrawe światło czerwone przez okres nie krótszy niż 1 minuta,
 - 15) dwie pławki dymne zatwierdzonego typu mogące wydzielać dym o bardzo dobrze widocznej barwie przez okres co najmniej 3 minut,
 - 16) jedna wodoszczelna latarka elektryczna przystosowana do sygnalizacji Morse'a z zapasowym kompletem baterii i zapasową żarówką, przechowywana w wodoszczelnym pojemniku,
 - 17) jedno lustro do sygnalizacji dziennej wraz z instrukcją jego stosowania,
 - 18) jeden egzemplarz tablicy sygnałów ratunkowych,
 - 19) jeden gwizdek lub równorzędny środek sygnalizacji dźwiękowej,
 - 20) apteczka pierwszej pomocy w wodoszczelnym pojemniku,
 - 21) sześć tabletek przeciw chorobie morskiej dla każdej osoby,
 - 22) nóż składany przymocowany do łodzi za pomocą linki,
 - 23) trzy otwieracze do puszek,
 - 24) dwa pływające krążki ratunkowe przymocowane do pływającej linki o długości nie mniejszej niż 30 metrów,
 - 25) pompka ręczna,
 - 26) jeden zestaw do łowienia ryb,
 - 27) narzędzia do drobnych napraw silnika i osprzętu łodzi,
 - 28) gaśnica zatwierdzonego typu przystosowana do gaszenia płonących produktów naftowych,
 - 29) reflektor mogący skutecznie oświetlić w nocy odległy o 180 m obiekt o jasnej barwie i szerokości 18 m przez łączny okres 6 godzin oraz mogący świecić w sposób ciągły przez nie mniej niż 3 godziny,
 - 30) reflektor radarowy, o ile nie jest przewidziany transponder radarowy,
 - 31) środki ochrony cieplnej w ilości wystarczającej dla 10% liczby osób dla których pomieszczenia przeznaczona jest łódź ratunkowa, albo dwa, w zależności od tego, która z tych wartości jest większa.
2. Wszystkie łodzie ratunkowe powinny być wyposażone w odpowiednie urządzenia umożliwiające wejście do niej osobom znajdującym się w wodzie.
 3. Statek wyposażony w łodzie ratunkowe powinien posiadać co najmniej dwa radiotelefony do łączności dwukierunkowej między jednostką ratunkową i statkiem, lub między dwoma jednostkami ratunkowymi.
 4. Środki umożliwiające identyfikację statku, do którego należy łódź ratunkowa, oraz numer łodzi ratunkowej powinny być oznaczone w taki sposób, aby były widoczne z góry.
 5. Częściowo i całkowicie zakryte łodzie ratunkowe muszą spełniać wymagania dodatkowe, zgodnie z umową międzynarodową.
 6. Statki kategorii A, 1 i B oraz statki kategorii C i D uprawiające żeglugę przybrzeżną, jeśli nie posiadają motorowych łodzi ratunkowych, muszą dodatkowo wyposażyć łodzie w maszt lub maszty zaopatrzone w sztagi z ocynkowanej liny stalowej oraz w żagle koloru pomarańczowego. Niezależnie od rodzaju napędu łodzi ratunkowej, statki te zwolnione są z wyposażenia wymienionego w pkt 1, ppkt 5), 12), 26) oraz 29).
 7. Każda łódź ratunkowa winna być wyposażona w przymocowany na stałe ster oraz w przymocowany w bezpieczny sposób, w pobliżu trzonu sterowego, rumpel umożliwiający sterowanie łodzią.
 8. Dookoła zewnętrznej części kadłuba powinna być przymocowana pływająca linka ratunkowa tworząca uchwyty.

II. WYPOSAŻENIE PNEUMATYCZNYCH TRATW RATUNKOWYCH DLA STATKÓW W ŻEGLUDZE BAŁTYCKIEJ, PRZYBRZEŻNEJ, OSŁONIĘTEJ I PORTOWEJ

1. jeden pływający krążek ratunkowy przymocowany do pływającej linki o długości nie mniejszej niż 30 m,
2. jeden nóż. Dla tratw przeznaczonych dla 13 lub więcej osób - dwa takie noże,
3. jeden czepak pływający. Dla tratw przeznaczonych dla 13 lub więcej osób - dwa takie czepaki,
4. dwie gąbki,
5. dwie dryfkotwy. Jedna przymocowana na stałe do tratwy i jedna zapasowa,
6. dwa wiosła łopatkowe,
7. jeden gwizdek lub równorzędny środek sygnalizacji akustycznej,
8. sześć pochodni ręcznych zatwierdzonego typu mogących dawać jaskrawe światło czerwone przez okres nie krótszy niż 1 minuta,
9. jedna wodoszczelna latarka elektryczna do sygnalizacji błyskowej z zapasową żarówką i kompletem baterii,
10. jeden egzemplarz ilustrowanej tablicy sygnałów ratunkowych,
11. jedna instrukcja przetrwania na tratwie,
12. apteczka pierwszej pomocy w wodoszczelnym pojemniku,
13. jeden zestaw naprawczy do naprawy przebić w komorach wypornościowych,
14. jedna pompka dopełniająca lub mieszek,
15. reflektor radarowy dla statku nie posiadającego transpondera radarowego.

III. OŚWIETLENIE PNEUMATYCZNYCH TRATW RATUNKOWYCH

1. Na wierzchołku namiotu tratwy ratunkowej powinna być zainstalowana włączana ręcznie lampa, której światło powinno być widoczne podczas ciemnej nocy i przy przejrzystym powietrzu z odległości co najmniej 2 Mm przez okres nie krótszy niż 12 godzin. Lampa powinna być zasilana ogniwem uaktywnianym wodą morską lub suchym ogniwem chemicznym i powinna zapalać się samoczynnie podczas nadmuchiwania się tratwy.
2. Wewnątrz tratwy powinna być zainstalowana włączana ręcznie lampa zdolna do ciągłego świecenia przez okres nie krótszy niż 12 godz.

IV. WYPOSAŻENIE ŁODZI RATOWNICZEJ

1. Wyposażenie każdej łodzi ratowniczej stanowi:
 - 1) co najmniej 2 wiosła napędowe i jedno sterowe; do każdego wiosła winna być przewidziana dulka lub równoważne urządzenie,
 - 2) pływający czepak,
 - 3) dwie rzutki pływające o długości 30 m z krążkiem ratunkowym,
 - 4) szafka kompasowa z kompasem o średnicy zapewniającej łatwe odczytywanie wskazań ze skalą świecąca samoistnie lub podświetlaną,
 - 5) kotwica pływająca z linką kotwiczną o dostatecznej długości (co najmniej 10 m) i wytrzymałości,
 - 6) faleń zamocowany w przednim końcu łodzi w taki sposób, aby mógł być szybko zwalniany nawet wtedy, gdy jest on naprężony,
 - 7) pływająca lina o długości co najmniej 50 m i odpowiedniej wytrzymałości do holowania 25 – osobowej tratwy z pełnym obciążeniem,
 - 8) latarka elektryczna z kompletem zapasowych baterii i żarówek w wodoszczelnym opakowaniu, przystosowana do sygnalizacji alfabetem Morse'a,
 - 9) gwizdek sygnalizacyjny lub inny równoważny środek sygnalizacji akustycznej,
 - 10) apteczka pierwszej pomocy w wodoszczelnym opakowaniu,
 - 11) reflektor łodziowy z zatwierdzonym źródłem światła, zapewniający skuteczne oświetlenie jasno zabarwionego przedmiotu o szerokości 18 m z odległości 180 m w ciągu łącznego okresu czasu 6 godz. oraz mogący świecić w sposób ciągły przez nie mniej niż 3 godz.,
 - 12) środki ochrony cieplnej w liczbie nie mniejszej niż 2,
 - 13) skuteczny reflektor radarowy.
2. Oprócz wyposażenia wymaganego w pkt 1 w skład normalnego wyposażenia każdej sztywnej łodzi ratowniczej powinny wchodzić dodatkowo:
 - 1) bosak łodziowy,
 - 2) wiadro,
 - 3) nóż lub toporek.

3. Oprócz wyposażenia wymaganego w pkt 1 w skład normalnego wyposażenia każdej pneumatycznej łodzi ratowniczej powinny dodatkowo wchodzić:
- 1) nóż pływający bezpiecznego typu,
 - 2) dwie gąbki,
 - 3) skutecznie działający ręczny mieszek lub pompka,
 - 4) bosak łodziowy bezpiecznego typu,
 - 5) zestaw naprawczy do naprawy przebić w komorach wypornościowych umieszczony w odpowiednim pojemniku.

**Załącznik nr 3 do zarządzenia Nr 2
Dyrektora Urzędu Morskiego Szczecinie
z dnia 20 marca 2000 r.**

**TABLICA
MINIMALNEGO ZESTAWU URZĄDZEŃ NAWIGACYJNYCH, RADIOWYCH I ŚRODKÓW
SYGNAŁOWYCH DLA STATKÓW W ŻEGLUDZE PORTOWEJ, OSŁONIĘTEJ,
PRZYBRZEŻNEJ I BAŁTYCKIEJ**

Legenda

- 1) nie jest wymagany, gdy informacja z kompasu głównego o kursie jest dostępna dla sternika,
- 2) obowiązuje statki w żegludze portowej, jeśli rejon ich pływania obejmuje również redę,
- 3) nie jest wymagane, jeśli statek ratowniczy jest wyposażony w lampę do sygnalizacji dziennej,
- 4) w żegludze przybrzeżnej obowiązuje od 1 stycznia 2002 r.,
- 5) obowiązuje statki w żegludze osłoniętej i krajowej od dnia 1 lutego 2005 r.,
- 6) nie dotyczy statków wychodzących na redę do 6 mil od główek portu.

Poz. 165

ZARZĄDZENIE NR 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku z dnia 20 marca 2000 r.

w sprawie wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, określenia rodzaju przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. Nr 32, poz. 131; z 1994 r. Nr 27, poz. 96; z 1995 r. Nr 7, poz. 31 i Nr 47, poz. 243; z 1996 r. Nr 34, poz. 145; z 1997 r. Nr 111, poz. 726 oraz z 1999 r. Nr 70, poz. 778), w związku z § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 września 1997 r. w sprawie bezpieczeństwa żeglugi statków morskich i bezpieczeństwa życia na morzu (Dz. U. Nr 132, poz. 879 oraz z 1999 r. Nr 52, poz. 541) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przepisy zarządzenia określają:

- 1) ilość, rodzaj i rozmieszczenie środków ratunkowych dla poszczególnych kategorii statków określonych w § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 września 1997 r. w sprawie bezpieczeństwa żeglugi statków morskich i bezpieczeństwa życia na morzu, zwanego dalej rozporządzeniem,
- 2) rodzaj przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych dla poszczególnych kategorii statków, określonych w § 15 ust. 1 rozporządzenia,
- 3) minimalny zestaw urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych dla statków, o których mowa w pkt 1) i 2).

§ 2.

Dla celów niniejszego zarządzenia przez rodzaje żeglugi, w zależności od których ustalono wyposażenie statków w środki i urządzenia ratunkowe, w przedmioty stanowiące wyposażenie środków ratunkowych i w minimalny zestaw urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych, należy rozumieć rodzaje żeglugi, określone w § 4 pkt 1 – 6 rozporządzenia.

§ 3.

1. Statki powinny być wyposażone w urządzenia i środki ratunkowe zgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia.
2. Wyposażenie statków w urządzenia i środki ratunkowe ustala się w zależności od kategorii, do której zgodnie z rozporządzeniem został zaliczony statek, od typu statku i od rodzaju żeglugi, którą statek uprawia.
3. Wyposażenie poszczególnych kategorii statków w środki i urządzenia ratunkowe określa załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 4.

1. Armator obowiązany jest sporządzić plan rozmieszczenia środków ratunkowych na statku.
2. Plan rozmieszczenia środków ratunkowych, o którym mowa w ust. 1 wymaga zatwierdzenia przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku.
3. Z obowiązku, o którym mowa w ust. 1 zwalnia się typy statków 6 i 7 zaliczane do kategorii C.2., wymienione w § 6 załącznika nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 5.

Na statkach pasażerskich uprawiających żeglugę na morzu terytorialnym lub morskich wodach wewnętrznych należy przed odcumowaniem, przeprowadzić instruktaż dla pasażerów dotyczący rozmieszczenia pasów ratunkowych, dróg ewakuacyjnych i miejsc zbiórek oraz zademonstrować zakładanie pasa ratunkowego. Powyższe nie dotyczy statków pasażerskich, jeżeli czas trwania rejsu nie przekracza 30 min.

§ 6.

1. Środki ratunkowe znajdujące się na statku, poza wyposażeniem w przedmioty związane z nimi konstrukcyjnie, powinny być wyposażone w przedmioty służące do ratowania życia na morzu.
2. Rodzaj i ilość przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych w okresie do 31 grudnia 2001 r. określa załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia.
3. Od 1 stycznia 2002 r. wyposażenie łodzi ratunkowych, ratowniczych i tratw powinno być zgodne z przepisami międzynarodowymi:
 - 1) Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzoną w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319, zm.: Dz. U. z 1986 r. Nr 35, poz. 177) wraz z Protokołem z 1978 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu 1974, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321), zwaną Konwencją SOLAS,
 - 2) Międzynarodowym Kodeksem Środków Ratunkowych uchwalonym zgodnie z poprawkami do Konwencji SOLAS rezolucją Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) z dnia 4 czerwca 1996 r., zwanym Kodeksem LSA.

§ 7.

1. Ustala się tablicę minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych dla statków w żegludzie portowej, osłoniętej, przybrzeżnej i bałtyckiej, stanowiącą załącznik nr 3 do niniejszego zarządzenia.
2. Na każdym statku winna znajdować się tablica, o której mowa w ust. 1.

§ 8.

Wyszczególnione w załącznikach nr 1, 2 i 3 urządzenia i środki ratunkowe, przedmioty ich wyposażenia oraz urządzenia nawigacyjne, radiowe i środki sygnałowe oraz sposób ich zainstalowania i rozmieszczenia powinny odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach PRS.

§ 9.

1. Dyrektor Urzędu Morskiego w Słupsku może zwolnić statki objęte umowami międzynarodowymi od dopełnienia niektórych wymogów ustalonych w tych umowach, jeżeli umowy międzynarodowe zezwalają na takie zwolnienie.
2. Dyrektor Urzędu Morskiego w Słupsku może zwolnić statek wymieniony w załączniku nr 1, 2 i 3 od dopełnienia niektórych wymagań ustalonych w tych załącznikach, jeżeli uzna to za możliwe ze względu na rodzaj podróży i warunki żeglugi. W takim wypadku Dyrektor Urzędu Morskiego w Słupsku może zwiększyć inne wymagania z zakresu wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, w przedmioty stanowiące wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych.

§ 10.

Traci moc zarządzenie Nr 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku z dnia 2 marca 1998 r. w sprawie wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, określenia rodzaju przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych (Dz. Urz. Woj. Koszalińskiego Nr 8, poz. 48), z wyjątkiem załącznika nr 1, który traci moc obowiązującą po upływie 6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 11.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego, z wyjątkiem załącznika nr 1, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

DYREKTOR
Urzędu Morskiego w Słupsku

Edward Koprowski

**Załącznik nr 1 do zarządzenia Nr 1
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 20 marca 2000 r.**

WYPOSAŻENIE STATKÓW W ŚRODKI I URZĄDZENIA RATUNKOWE

PRZEPISY I WJAŚNIENIA

1. Pasy ratunkowe mogą być zastąpione ubraniami ratunkowymi, jeżeli spełniają warunki pasa ratunkowego.
2. Minimalna długość linki ratunkowej do kół ratunkowych powinna wynosić 30 m.
3. Tratwy ratunkowe muszą być zamocowane na zwalniakach hydrostatycznych.
4. Jeżeli na istniejącym statku wychodzącym na redę lub uprawiającym żeglugę na wodach osłoniętych zainstalowanie łodzi ratunkowej lub ratowniczej lub tratwy ratunkowej jest ze względów konstrukcyjnych lub eksploatacyjnych niemożliwe, Dyrektor Urzędu Morskiego w Słupsku może zwolnić statek z obowiązku posiadania tego rodzaju środka ratunkowego.
5. Jeżeli na statkach szkolnych, naukowo-badawczych zainstalowanie części wymaganych łodzi ratunkowych jest niemożliwe, należy wyposażyć statek dodatkowo w pneumatyczne tratwy ratunkowe o pojemności ustalonej przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku.
6. Na statkach pasażerskich, na których odległość pokładu od wodnicy największego zanurzenia statku wynosi 1,5 m lub mniej nie wymaga się urządzeń do opuszczania tratw ratunkowych.
7. Urządzenia do opuszczania środków ratunkowych na wodę podlegają przepisom technicznym instytucji klasyfikacyjnych.
8. Statki pasażerskie, szkolne, naukowo-badawcze, przetwórcze muszą mieć niezatapialność przynajmniej jednoprzediałową.
9. Na statkach niezatapialnych, innych niż statki pasażerskie, w żegludze przybrzeżnej i osłoniętej można nie wymagać jednego z głównych środków ratunkowych.
10. Łódź ratunkowa może być uznana za łódź ratowniczą pod warunkiem, że odpowiada również wymaganiom dla łodzi ratowniczej.
11. Statek większy od pojemności brutto 500 uprawiający żeglugę krajową, osłoniętą i portową powinien być wyposażony tak samo jak inny odpowiadający mu statek co do charakteru i rodzaju uprawianej żeglugi.
12. Jeżeli statek uprawia żeglugę tylko w porze dziennej, to pławka świetlno-dymna może być zastąpiona pławką dymną.
13. Statki istniejące tj. takie, których stępka została położona przed dniem wejścia w życie zarządzenia powinny w terminie określonym przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku dostosować się do wymogów zarządzenia.
14. Statki pasażerskie w żegludze krajowej i osłoniętej uprawiające żeglugę w okresie od 1 maja do 30 września zamiast tratw ratunkowych mogą używać otwartych dwustronnych tratw pneumatycznych.

**Załącznik nr 2 do zarządzenia Nr 1
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 20 marca 2000 r.**

PRZEDMIOTY STANOWIĄCE WYPOSAŻENIE ŚRODKÓW RATUNKOWYCH**I. WYPOSAŻENIE ŁODZI RATUNKOWYCH**

1. Wyposażenie każdej łodzi stanowi:
 - 1) komplet pływających wiosł w liczbie wystarczającej do płynięcia po spokojnym morzu. Dla każdego wiosła należy przewidzieć kołki wiosłowe, dulki lub równorzędne urządzenia. Kołki lub dulki powinny być przymocowane do łodzi za pomocą linek lub łańcuszków,
 - 2) dwa bosaki łodziowe,
 - 3) pływający czerpak i dwa wiadra,
 - 4) instrukcja przetrwania,
 - 5) szafka kompasowa zawierająca skutecznie działający kompas ze skalą świecąca samoistnie lub podświetlaną za pomocą odpowiednich środków. Na całkowicie zakrytych łodziach ratunkowych szafka kompasowa powinna być przymocowana na stałe na stanowisku sterowania; na każdej innej łodzi ratunkowej szafka powinna być zaopatrzona w odpowiednie urządzenia do jej mocowania,
 - 6) dryfkotwa odpowiednich wymiarów zaopatrzona w hol odporny na obciążenia dynamiczne i w linkę pomocniczą dającą się mocno trzymać w ręce, gdy jest mokra. Wytrzymałość dryfkotwy, jej holu i linki powinna być dostosowana do wszelkich warunków spotykanych na morzu,

- 7) dwa faleń o długości równej co najmniej dwukrotnej odległości od miejsca ustawienia łodzi do wodnicy w stanie najmniejszego obciążenia statku w warunkach morskich, albo 15 m, w zależności, która z tych wartości jest większa. Jeden faleń przymocowany do urządzenia odczepiającego powinien być umieszczony w przednim końcu łodzi ratunkowej, a drugi powinien być mocno przymocowany na dziobie łodzi lub w jego pobliżu, w stanie gotowym do użycia,
 - 8) dwa toporki, po jednym na każdym końcu łodzi ratunkowej,
 - 9) wodoszczelne pojemniki zawierające po 3 l wody słodkiej dla każdej z osób, do których pomieszczenia łódź ratunkowa jest przeznaczona, z czego 1 l na osobę może być zastąpiony aparatem do odsalania wody morskiej o wydajności wystarczającej do wyprodukowania takiej samej ilości wody słodkiej w ciągu 2 dni,
 - 10) nierdzewny czepak do wody przymocowany na linie,
 - 11) nierdzewne, wyskalowane naczynie do picia wody,
 - 12) racje żywnościowe o wartości kalorycznej wynoszące nie mniej niż 10000 kJ na każdą z osób, do której pomieszczenia łódź ratunkowa jest przeznaczona. Racje te powinny być przechowywane w hermetycznych opakowaniach umieszczonych w wodoszczelnym pojemniku,
 - 13) cztery rakiety spadochronowe zatwierdzonego typu mogące dawać jaskrawe światło czerwone na dużej wysokości,
 - 14) cztery pochodnie ręczne zatwierdzonego typu mogące dawać jaskrawe światło czerwone przez okres nie krótszy niż 1 minuta,
 - 15) dwie pławki dymne zatwierdzonego typu mogące wydzielać dym o bardzo dobrze widocznej barwie przez okres co najmniej 3 minut,
 - 16) jedna wodoszczelna latarka elektryczna przystosowana do sygnalizacji Morse'a z zapasowym kompletem baterii i zapasową żarówką, przechowywana w wodoszczelnym pojemniku,
 - 17) jedno lustro do sygnalizacji dziennej wraz z instrukcją jego stosowania,
 - 18) jeden egzemplarz tablicy sygnałów ratunkowych,
 - 19) jeden gwizdek lub równorzędny środek sygnalizacji dźwiękowej,
 - 20) apteczka pierwszej pomocy w wodoszczelnym pojemniku,
 - 21) sześć tabletek przeciw chorobie morskiej dla każdej osoby,
 - 22) nóż składany przymocowany do łodzi za pomocą linki,
 - 23) trzy otwieracze do puszek,
 - 24) dwa pływające krążki ratunkowe przymocowane do pływającej linki o długości nie mniejszej niż 30 metrów,
 - 25) pompka ręczna,
 - 26) jeden zestaw do łowienia ryb,
 - 27) narzędzia do drobnych napraw silnika i osprzętu łodzi,
 - 28) gaśnica zatwierdzonego typu przystosowana do gaszenia płonących produktów naftowych,
 - 29) reflektor mogący skutecznie oświetlić w nocy odległy o 180 m obiekt o jasnej barwie i szerokości 18 m przez łączny okres 6 godzin oraz mogący świecić w sposób ciągły przez nie mniej niż 3 godziny,
 - 30) reflektor radarowy, o ile nie jest przewidziany transponder radarowy,
 - 31) środki ochrony cieplnej w ilości wystarczającej dla 10% liczby osób dla których pomieszczenia przeznaczona jest łódź ratunkowa, albo dwa, w zależności od tego, która z tych wartości jest większa.
2. Wszystkie łodzie ratunkowe powinny być wyposażone w odpowiednie urządzenia umożliwiające wejście do niej osobom znajdującym się w wodzie.
 3. Statek wyposażony w łodzie ratunkowe powinien posiadać co najmniej dwa radiotelefony do łączności dwukierunkowej między jednostką ratunkową i statkiem, lub między dwoma jednostkami ratunkowymi.
 4. Środki umożliwiające identyfikację statku, do którego należy łódź ratunkowa, oraz numer łodzi ratunkowej powinny być oznaczone w taki sposób, aby były widoczne z góry.
 5. Częściowo i całkowicie zakryte łodzie ratunkowe muszą spełniać wymagania dodatkowe, zgodnie z umową międzynarodową.
 6. Statki kategorii A, 1 i B oraz statki kategorii C i D uprawiające żeglugę przybrzeżną, jeśli nie posiadają motorowych łodzi ratunkowych, muszą dodatkowo wyposażać łodzie w maszt lub maszty zaopatrzone w sztagi z ocynkowanej liny stalowej oraz w żagle koloru pomarańczowego. Niezależnie od rodzaju napędu łodzi ratunkowej, statki te zwolnione są z wyposażenia wymienionego w pkt 1, ppkt 5), 12), 26) oraz 29).
 7. Każda łódź ratunkowa winna być wyposażona w przymocowany na stałe ster oraz w przymocowany w bezpieczny sposób, w pobliżu trzonu sterowego, rumpel umożliwiający sterowanie łodzią.
 8. Dookoła zewnętrznej części kadłuba powinna być przymocowana pływająca linka ratunkowa tworząca uchwyty.

II. WYPOSAŻENIE PNEUMATYCZNYCH TRATW RATUNKOWYCH DLA STATKÓW W ŻEGLUDZE BAŁTYCKIEJ, PRZYBRZEŻNEJ, OSŁONIĘTEJ I PORTOWEJ

1. jeden pływający krążek ratunkowy przymocowany do pływającej linki o długości nie mniejszej niż 30 m,
2. jeden nóż. Dla tratw przeznaczonych dla 13 lub więcej osób - dwa takie noże,
3. jeden czerpak pływający. Dla tratw przeznaczonych dla 13 lub więcej osób - dwa takie czerpaki,
4. dwie gąbki,
5. dwie dryfkotwy. Jedna przymocowana na stałe do tratwy i jedna zapasowa,
6. dwa wiosła łopatkowe,
7. jeden gwizdek lub równorzędny środek sygnalizacji akustycznej,
8. sześć pochodni ręcznych zatwierdzonego typu mogących dawać jaskrawe światło czerwone przez okres nie krótszy niż 1 minuta,
9. jedna wodoszczelna latarka elektryczna do sygnalizacji błyskowej z zapasową żarówką i kompletem baterii,
10. jeden egzemplarz ilustrowanej tablicy sygnałów ratunkowych,
11. jedna instrukcja przetrwania na tratwie,
12. apteczka pierwszej pomocy w wodoszczelnym pojemniku,
13. jeden zestaw naprawczy do naprawy przebić w komorach wypornościowych,
14. jedna pompka dopełniająca lub mieszek,
15. reflektor radarowy dla statku nie posiadającego transpondera radarowego.

III. OŚWIETLENIE PNEUMATYCZNYCH TRATW RATUNKOWYCH

1. Na wierzchołku namiotu tratwy ratunkowej powinna być zainstalowana włączana ręcznie lampa, której światło powinno być widoczne podczas ciemnej nocy i przy przejrzystym powietrzu z odległości co najmniej 2 Mm przez okres nie krótszy niż 12 godzin. Lampa powinna być zasilana ogniwem uaktywnianym wodą morską lub suchym ogniwem chemicznym i powinna zapalać się samoczynnie podczas nadmuchiwania się tratwy.
2. Wewnątrz tratwy powinna być zainstalowana włączana ręcznie lampa zdolna do ciągłego świecenia przez okres nie krótszy niż 12 godz.

IV. WYPOSAŻENIE ŁODZI RATOWNICZEJ

1. Wyposażenie każdej łodzi ratowniczej stanowi:
 - 1) co najmniej 2 wiosła napędowe i jedno sterowe; do każdego wiosła winna być przewidziana dulka lub równoważne urządzenie,
 - 2) pływający czerpak,
 - 3) dwie rzutki pływające o długości 30 m z krążkiem ratunkowym,
 - 4) szafka kompasowa z kompasem o średnicy zapewniającej łatwe odczytywanie wskazań ze skalą świecąca samoistnie lub podświetlaną,
 - 5) kotwica pływająca z linką kotwiczną o dostatecznej długości (co najmniej 10 m) i wytrzymałości,
 - 6) faleń zamocowany w przednim końcu łodzi w taki sposób, aby mógł być szybko zwalniany nawet wtedy, gdy jest on naprężony,
 - 7) pływająca lina o długości co najmniej 50 m i odpowiedniej wytrzymałości do holowania 25 – osobowej tratwy z pełnym obciążeniem,
 - 8) latarka elektryczna z kompletem zapasowych baterii i żarówek w wodoszczelnym opakowaniu, przystosowana do sygnalizacji alfabetem Morse'a,
 - 9) gwizdek sygnalizacyjny lub inny równoważny środek sygnalizacji akustycznej,
 - 10) apteczka pierwszej pomocy w wodoszczelnym opakowaniu,
 - 11) reflektor łodziowy z zatwierdzonym źródłem światła, zapewniający skuteczne oświetlenie jasno zabarwionego przedmiotu o szerokości 18 m z odległości 180 m w ciągu łącznego okresu czasu 6 godz. oraz mogący świecić w sposób ciągły przez nie mniej niż 3 godz.,
 - 12) środki ochrony cieplnej w liczbie nie mniejszej niż 2,
 - 13) skuteczny reflektor radarowy.
2. Oprócz wyposażenia wymaganego w pkt 1 w skład normalnego wyposażenia każdej sztywnej łodzi ratowniczej powinny wchodzić dodatkowo:
 - 1) bosak łodziowy,
 - 2) wiadro,
 - 3) nóż lub toporek.

3. Oprócz wyposażenia wymaganego w pkt 1 w skład normalnego wyposażenia każdej pneumatycznej łodzi ratowniczej powinny dodatkowo wchodzić:
- 1) nóż pływający bezpiecznego typu,
 - 2) dwie gąbki,
 - 3) skutecznie działający ręczny mieszek lub pompka,
 - 4) bosak łodziowy bezpiecznego typu,
 - 5) zestaw naprawczy do naprawy przebić w komorach wypornościowych umieszczony w odpowiednim pojemniku.

**Załącznik nr 3 do zarządzenia Nr 1
Dyrektora Urzędu Morskiego Słupsku
z dnia 20 marca 2000 r.**

TABLICA
MINIMALNEGO ZESTAWU URZĄDZEŃ NAWIGACYJNYCH, RADIOWYCH I ŚRODKÓW
SYGNAŁOWYCH DLA STATKÓW W ŻEGLUDZE PORTOWEJ, OSŁONIĘTEJ, PRZYBRZEŻNEJ
I BAŁTYCKIEJ

Legenda

- 1) nie jest wymagany, gdy informacja z kompasu głównego o kursie jest dostępna dla sternika,
- 2) obowiązuje statki w żegludze portowej, jeśli rejon ich pływania obejmuje również redę,
- 3) nie jest wymagane, jeśli statek ratowniczy jest wyposażony w lampę do sygnalizacji dziennej,
- 4) w żegludze przybrzeżnej obowiązuje od 1 stycznia 2002 r.,
- 5) obowiązuje statki w żegludze osłoniętej i krajowej od dnia 1 lutego 2005 r.,
- 6) nie dotyczy statków wychodzących na redę do 6 mil od główek portu.

Poz. 166

UCHWAŁA NR I/10/2000 Rady Gminy w Dobrej z dnia 24 lutego 2000 r.

w sprawie zmian w planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego gminy Dobra.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139, zm.: Dz. U. Nr 41, poz. 412) Rada Gminy uchwala, co następuje:

§ 1.

Zgodnie z uchwałą Nr VIII/84/97 z dnia 30 września 1997 r. Rady Gminy w Dobrej dokonać zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Dobra, zatwierdzonego uchwałą Nr VII/35/94 Rady Gminy z dnia 8 grudnia 1994 r. (Dz. Urz. Woj. Szczec. Nr 16, poz. 157).

§ 2.

Przepisy ogólne

1. Zmiany w planie obejmują łącznie powierzchnię 12,43 ha.
Obszar i przedmiot zmian:

Granice obszaru zmiany oznaczono na rysunku planu w skali 1: 1000, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

2. Celem regulacji zawartych w ustaleniach planu jest:
 - 1) umożliwienie realizacji zamierzeń inwestycyjnych właścicieli terenu zgodnie z art. 3 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 1994 r.,
 - 2) zachowanie interesów publicznych ponadlokalnych i lokalnych, zwłaszcza w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego, powiązań komunikacyjnych oraz infrastruktury technicznej.
3. Ustalenia planu, zawarte w tekście uchwały, obejmują:
 - 1) tereny projektowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku planu symbolem MJ,
 - 2) tereny zieleni z urządzeniami sportowymi, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolem ZW/US,
 - 3) tereny urządzeń tras komunikacyjnych, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolem KD, KP,
 - 4) zasady obsługi oraz tereny urządzeń infrastruktury technicznej, oznaczone na rysunku planu symbolem EE oraz oznaczeniami liniowymi podanymi w legendzie rysunku planu.
4. Obowiązującymi ustaleniami zmiany planu są następujące oznaczenia graficzne na rysunku planu:
 - 1) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu, bądź różnych zasadach zagospodarowania,
 - 2) oznaczenia nieprzekraczalnych linii zabudowy.
5. Tereny, o których mowa w ust. 1, do chwili ich zagospodarowania zgodnie ze zmianą funkcji terenu, mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy.
6. Na terenach, o których mowa w ust. 1 ustala się przeznaczenie podstawowe oraz przeznaczenie dopuszczalne wraz z warunkami jego dopuszczenia.
7. Integralną częścią zmiany w planie jest rysunek w skali 1: 1000, stanowiący załącznik graficzny do niniejszej uchwały.
8. Podziały wewnętrzne na działki budowlane są orientacyjne.
9. Lokalizacja stacji transformatorowej oraz trasy przebiegów planowanych sieci infrastruktury technicznej, oznaczone na planszy nie stanowią przesądzeń lokalizacyjnych.
10. Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu w decyzjach administracyjnych należy określać według zasad ustalonych dla terenów wyznaczonych liniami rozgraniczającymi jak na rysunku planu.

§ 3.

Wyjaśnienia używanych pojęć

1. Ilekroć w przepisach niniejszej uchwały jest mowa o:
 - 1) przeznaczeniu podstawowym – należy przez to rozumieć takie przeznaczenie, które powinno przeważać na danym obszarze, wyznaczonymi liniami rozgraniczającymi,
 - 2) przeznaczeniu dopuszczalnym – należy przez to rozumieć rodzaje przeznaczenia inne niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe.

§ 4.

Przepisy szczegółowe

1. Wyznacza się teren określony na rysunku planu symbolem 1 MJ z przeznaczeniem podstawowym pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną.
2. Na terenach 1 MJ ustala się:
 - 1) maksymalną wysokość zabudowy 1,5 kondygnacji (do 8,0 m do kalenicy), dachy dwu - lub wielospadowe o kącie nachylenia do 50°,
 - 2) maksymalną powierzchnię zabudowy – 20%,
 - 3) zabezpieczenie minimum dwóch miejsc postojowych na terenie każdej działki,
 - 4) minimalną wielkość działki – 2 000 m².
3. Na terenach z przeznaczeniem podstawowym 1 MJ dopuszcza się realizację obiektów usługowych nieuciążliwych dla środowiska w wielkości do 5% powierzchni działki budowlanej, budynków gospodarczych, garaży oraz zieleni wysokiej i niskiej urządzonej.
4. Wyznacza się teren określony na rysunku planu symbolem 2 ZW/US z przeznaczeniem podstawowym pod zieleni z urządzeniami sportowymi.
5. Na terenach 2 ZW/US dopuszcza się realizację lekkiej zabudowy usługowej nieuciążliwej dla środowiska lub socjalnej w wielkości do 5% powierzchni tego terenu.
6. Na terenie 2 ZW/US ustala się lokalizację publicznej studni wierczonej po przeprowadzeniu badań hydrogeologicznych.

7. W południowej części terenu 2 ZW/US, przy granicy z działkami mieszkaniowymi ustala się realizację zieleni izolacyjnej.
8. Wyznacza się teren określony na rysunku planu symbolem EE – teren urządzeń elektroenergetycznych (stacja transformatorowa 15/0,4 kV).
9. Projektowane publiczne ulice oznaczono na rysunku planu symbolem KD – ulica dojazdowa o szerokości w liniach rozgraniczających 12 m.
10. Nieprzekraczalne linie zabudowy:
 - 1) od linii rozgraniczającej ulic dojazdowych – 5 m,
 - 2) od krawędzi jezdni drogi powiatowej – 20 m.
11. Nie przewiduje się wjazdów na tereny działek bezpośrednio z drogi powiatowej.
12. Projektowane ciągi piesze oznaczono na rysunku planu symbolem KP – ciąg pieszy o szerokości min 5,0 m.
13. W zakresie ochrony środowiska:
 - 1) obowiązują ograniczenia i zakazy związane z położeniem obszaru opracowania w strefie zasobowej ujęć wody pitnej Pilchowo-Arkońka – Świerczewo wg decyzji Wojewody Szczecińskiego Nr 05 – 6/7622/5/91 z dnia 17 listopada 1991 r.,
 - 2) zachowanie istniejącego zadrzewienia we wschodniej części terenu.
14. W zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się:
 - 1) zaopatrzenia w wodę z istniejącej sieci wodociągowej przebiegającej wzdłuż drogi powiatowej, z ujęciem w Grzeczniczy,
 - 2) zasilanie poszczególnych obiektów – na warunkach dysponenta sieci,
 - 3) ułożenie sieci w projektowanych ciągach komunikacyjnych.
15. W zakresie odprowadzenia ścieków ustala się:
 - 1) odprowadzenie ścieków sanitarnych systemem projektowanej kanalizacji sanitarnej na oczyszczalnię ścieków w Dobrej,
 - 2) wody opadowe z głównych ciągów komunikacyjnych odprowadzone będą do projektowanej kanalizacji deszczowej,
 - 3) ułożenie sieci w projektowanych ciągach komunikacyjnych.
16. W zakresie elektroenergetyki ustala się:
 - 1) zasilanie obszaru opracowania z planowanej stacji transformatorowej 15/0,4 kV, typu miejskiego, zasilanej z istniejącej linii napowietrznej 15 kV,
 - 2) istniejącą słupową stacją transformatorową 15/0,4 kV oraz odcinek linii napowietrznej niskiego napięcia, przebiegający przez obszar opracowania i kolidujący z planowanym zagospodarowaniem terenu należy zlikwidować. Dla utrzymania ciągłości istniejących połączeń zaplanowano trasę linii kablowej niskiego napięcia pokazaną na planszy,
 - 3) planowane obiekty należy zasilć rozdzielczą siecią kablową niskiego napięcia,
 - 4) przyłączanie nowych obiektów do istniejącej sieci, na warunkach jej dysponenta.
17. W zakresie zaopatrzenia w gaz ustala się:
 - 1) zasilanie obszaru opracowania w gaz przewodowy z istniejącego gazociągu średniego ciśnienia Dobra – Grzeczniczy,
 - 2) planowana sieć rozdzielcza średniego ciśnienia, z zastosowaniem węzłów redukcyjnych na poszczególnych obiektach,
 - 3) przewiduje się zużycie gazu do celów socjalno - bytowych i grzewczych,
 - 4) przyłączanie nowych obiektów do istniejącego gazociągu, na warunkach dysponenta sieci.
18. W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się:
 - 1) rozproszony system ogrzewania z alternatywnymi źródłami ciepła, zasilanymi ekologicznymi nośnikami energii - gaz przewodowy, energia elektryczna,
 - 2) nie przewiduje się lokalizacji kotłowni, wymagających wyznaczenia stref ochronnych wykraczających poza granice działek.
19. W zakresie telekomunikacji ustala się:
 - 1) obsługę telekomunikacyjną obszaru opracowania przez istniejącą centralę telefoniczną w Dobrej,
 - 2) przyłączenie do istniejącej napowietrznej linii telekomunikacyjnej biegnącej wzdłuż drogi Dobra - Grzeczniczy, na warunkach dysponenta sieci,
 - 3) nie wprowadza się ograniczeń dotyczących rodzaju linii telefonicznych, z preferencją dla linii kablowych.

20. W zakresie usuwania i unieszkodliwiania odpadów ustala się – miejski system gromadzenia odpadów z selektywną zbiórką „u źródła”, a następnie wywóz odpadów specjalistycznym transportem na zorganizowane składowisko odpadów .
21. Plan dopuszcza korektę przebiegów projektowanych sieci wynikającą z technicznych warunków realizacji.
22. Dokonuje się zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolne dla obszaru o powierzchni 12,43 ha określonego w § 2 ust. 1, objętego niniejszą uchwałą;

§ 5.

Przepisy końcowe

1. Na obszarze objętym niniejszymi zmianami w planie tracą moc ustalenia miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Dobra, zatwierdzonego uchwałą Rady Gminy w Dobrej Nr VII/35/94 z dnia 8 grudnia 1994 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dobra (Dz. Urz. Woj. Szczec. Nr 16, poz. 157).
2. Zgodnie z art. 10 ust. 3, art. 36 ust. 3 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym ustala się jednorazową opłatę za wzrost wartości nieruchomości w wysokości 0 % dla obszaru objętego niniejszą zmianą w planie.
3. Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Zarządowi Gminy.
4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Teodor Leszczyński

**Załącznik do uchwały Nr I/10/2000
Rady Gminy w Dobrej
z dnia 24 lutego 2000 r.**

GRANICA TERENÓW OBJĘTYCH ZMIANĄ FUNKCJI
LINIE ROZGRANICZAJĄCE TERENY O RÓŻNYM SPOSOBIE UŻYTKOWANIA
PODZIAŁ NA DZIAŁKI BUDOWLANE (ORIENTACYJNY)
NIEPRZEKRACZALNA LINIA ZABUDOWY
TEREN ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ Z USŁUGAMI
TEREN ZIELENI Z URZĄDZENIAMI SPORTOWYMI
SIEĆ WODOCIĄGOWA ISTN/PROJ.
SIEĆ KANALIZACJI SANITARNEJ – PROJ.
SIEĆ KANALIZACJI DESZCZOWEJ – PROJ.
GAZACIĄG ŚREDNIEGO CIŚNIENIA ISTN/PROJ.
KABLOWA LINIA ELEKTROENERGETYCZNA SN-15kV - PROJ.
KABLOWA LINIA ELEKTROENERGETYCZNA NN-0,4kV - PROJ.
ISTN. LINIA ELEKTROENERGETYCZNA NN-0,4kV - DO LIKWIDACJI
STACJA TRANSFORMATOWA 15/0,4kV
NAPOWIETRZNA LINIA TELEKOMUNIKACYJNA - ISTN.
KABLOWA LINIA TELEKOMUNIKACYJNA - PROJ.
ULICE DOJAZDOWE
DROGA POWIATOWA

SKALA 1:000

Poz. 167**UCHWAŁA NR I/11/2000
Rady Gminy w Dobrej
z dnia 24 lutego 2000 r.****w sprawie zmian w planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego gminy Dobra.**

Na podstawie art. 26 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 1994 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139, Nr 41, poz. 412) oraz art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74, Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 622; z 1997 r. Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686, Nr 113, poz. 734, Nr 123, poz. 775; z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, Nr 162, poz. 1126), Rada Gminy w Dobrej uchwała, co następuje:

§ 1.

Zgodnie z uchwałą Nr III/32/99, z dnia 29 kwietnia 1999 r. Rady Gminy w Dobrej, dokonać zmiany w planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego gminy Dobra, zatwierdzonym uchwałą Nr VII/35/94 Rady Gminy, z dnia 8 grudnia 1994 r. (Dz. Urz. Woj. Szczec. Nr 16, poz. 157).

§ 2.**Przepisy ogólne**

1. Zmiany w planie obejmują łącznie powierzchnię 0,7947 ha.
Obszar i przedmiot zmian:

Granice obszaru zmiany oznaczono na rysunku planu w skali 1: 1 000 stanowiącego załącznik do niniejszej uchwały.

2. Celem regulacji zawartych w ustaleniach zmiany w planie jest:
 - 1) umożliwienie realizacji zamierzeń inwestycyjnych właścicieli terenu zgodnie z art. 3 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 1994 r.,
 - 2) zachowanie interesów publicznych ponadlokalnych i lokalnych, zwłaszcza w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego, powiązań komunikacyjnych oraz infrastruktury technicznej.
3. Ustalenia zmiany w planie zawarte w tekście uchwały obejmują tereny projektowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku zmiany w planie symbolem MJ.
4. Tereny, o których mowa w ust. 1, do chwili ich zagospodarowania zgodnie ze zmianą funkcji terenu, mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy.
5. Integralną częścią zmiany w planie jest rysunek w skali 1: 1 000, stanowiący załącznik graficzny do niniejszej uchwały.
6. Obowiązującymi ustaleniami zmiany w planie są następujące oznaczenia graficzne na rysunku planu:
 - 1) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu, bądź różnych zasadach zagospodarowania,
 - 2) nieprzekraczalne linie zabudowy.
7. Dopuszcza się korekty przebiegu, modernizację oraz lokalizację uzupełniających urządzeń inżynierskich, wynikających z technicznych warunków realizacji projektowanej zabudowy.
8. Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu w decyzjach administracyjnych należy określać według zasad ustalonych dla terenów wyznaczonych liniami rozgraniczającymi – jak na rysunku zmiany w planie.

§ 3.

Przepisy szczegółowe

1. Wyznacza się teren określony na rysunku planu symbolem MJ z przeznaczeniem podstawowym pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną.
Na terenach 1 MJ ustala się:
 - 1) realizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz wolnostojących budynków garaży, gospodarczych, itp.,
 - 2) realizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej,
 - 3) maksymalną wysokość zabudowy 1,5 kondygnacji (do 9,0m do kalenicy), dachy dwu – lub wielospadowe, maksymalna powierzchnia zabudowy – 25 % powierzchni działki,
 - 4) wydzielenie na terenie własnej działki min. dwóch miejsc postojowych,
 - 5) dopuszcza się korektę podziału terenu przy zachowaniu warunków:
 - dla zabudowy wolnostojącej – minimalna wielkość działki 700 m² i maksymalna powierzchnia zabudowy – 30 % powierzchni działki,
 - dla ewentualnej zabudowy szeregowej na działce nr 481/7 – minimalna powierzchnia działki 200 m² i maksymalna powierzchnia zabudowy 45 % (preferowana zabudowa wolnostojąca),
 - 6) nieprzekraczalna linia zabudowy:
 - od krawędzi jezdni drogi powiatowej nr 41418 – 10 m,
 - od linii rozgraniczającej drogi gminnej, przylegającej do obszaru zmiany w planie od strony południowo-zachodniej (nr geodezyjny 480) – 6 m.
2. Dla działek położonych wzdłuż drogi powiatowej DP nr 41418 dopuszcza się:
 - prowadzenie działalności usługowej w zakresie usług nieucieżliwych, przy zapewnieniu na własnym terenie dodatkowych miejsc postojowych.
3. W zakresie komunikacji:
 - 1) wydzielono drogi dojazdowe, określone na rysunku planu KD, które zapewnią obsługę komunikacyjną działki nr 481/6,
 - 2) obsługa komunikacyjną dla pozostałych działek – ustala się bezpośrednio z drogi powiatowej nr 41418 i drogi gminnej o nr geodezyjnym 480 – wjazdy na posesję typu bramowego,
 - 3) wydzielenie terenu oznaczonego symbolem IaDG na poszerzenie drogi gminnej o nr geodezyjnym 480.
4. W zakresie ochrony środowiska:
 - 1) ze względu na położenie terenu zmiany w planie na obszarze objętym strefą zasobową ujęcia wody Świerczewo-Pilchowo-Arkonka obowiązują ograniczenia i zakazy zawarte w decyzji Wojewody Szczecińskiego Nr OS-6/7622/5/91 z dnia 17 listopada 1991 r.,
 - 2) w celu zmniejszenia uciążliwości ruchu na drodze powiatowej nr 41418 należy obiekty mieszkaniowe zaprojektować o średniej izolacyjności akustycznej min. 10dB(A). Korzystne wprowadzenie zieleni wzdłuż drogi powiatowej 41418.
5. W zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków ustala się:
 - 1) zaopatrzenie w wodę – poprzez istniejącą sieć wodociagową z ujęcia wody w Wołczkowie,
 - 2) awaryjne zaopatrzenie ludności w wodę dla potrzeb OC i ochrony p. pożarowej – z istniejących studni publicznych znajdujących się we wsi Wołczkowo – poza granicami zmiany w planie,
 - 3) odprowadzenie ścieków sanitarnych – poprzez projektowaną, kanalizację sanitarną, do proj. oczyszczalni ścieków usytuowanej w Redlicy poza obszarem zmiany w planie,
 - 4) odprowadzenie wód opadowych – do projektowanej kanalizacji deszczowej i do istniejącego kolektora deszczowego – poza granicami zmiany w planie.
6. Zaopatrzenie w energię elektryczną obszaru nastąpi z linii elektroenergetycznych.
Zasilanie nowych obiektów – na poziomie niskich napięć.
Ustala się modernizację odcinka istniejącej linii napowietrznej 04kV kolidującej z projektowaną zabudową mieszkaniową i zastąpienie jej linią przebiegającą w granicach drogi powiatowej 41418.
7. Usuwanie odpadów – ustala się objęcie terenu zmiany w planie miejskim systemem gromadzenia odpadów oraz wywóz specjalistycznym transportem na zorganizowane wysypisko odpadów. Zaleca się wstępną segregację odpadów.
8. Zaopatrzenie w gaz – ustala się z istniejącej sieci gazowej średnich ciśnień poprzez indywidualne reduktory naścienne, z możliwością wykorzystania gazu dla celów bytowo-grzewczych.
9. W zakresie telekomunikacji ustala się:
 - 1) obsługę telekomunikacyjną przez istniejącą linię kablową do centrali w Dobrej oraz wykorzystanie telefonii cyfrowej,
 - 2) przyłączenie do istniejącej sieci linii telekomunikacyjnej.

10. Dokonuje się zmiany przeznaczenia gruntów rolnych o powierzchni 0,7947 ha klasy bonitacyjnej IVa na cele nierolne dla obszaru określonego w § 2 ust. 1, objętego niniejszą uchwałą.

§ 4.

Przepisy końcowe

1. Na obszarze objętym niniejszymi zmianami w planie tracą moc ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Dobra, zatwierdzonego uchwałą Rady Gminy w Dobrej Nr VII/35/94 z dnia 8 grudnia 1994 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dobra.
2. Zgodnie z art. 10 ust. 3; art. 36 ust. 3 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym ustala się jednorazową opłatę za wzrost wartości nieruchomości w wysokości 0 %.
3. Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Zarządowi Gminy.
4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Teodor Leszczyński

**Załącznik do uchwały Nr I/11/2000
Rady Gminy w Dobrej
z dnia 24 lutego 2000 r.**

Poz. 168**UCHWAŁA NR XIV/250/2000
Rady Miejskiej w Koszalinie
z dnia 25 lutego 2000 r.****w sprawie zmiany Statutu Miasta Koszalina.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74, Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 622; z 1997 r. Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686, Nr 113, poz. 734, Nr 123, poz. 775; z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, Nr 162, poz. 1126) oraz § 96 Statutu Miasta Koszalina stanowiącego załącznik do uchwały Nr V/73/99 Rady Miejskiej w Koszalinie z dnia 15 marca 1999 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 10, poz. 118; z 2000 r. Nr 6, poz. 56) Rada Miejska uchwała, co następuje:

§ 1.

W Statucie Miasta Koszalina, stanowiącym załącznik do uchwały Nr V/73/99 Rady Miejskiej w Koszalinie z dnia 15 marca 1999 r. wprowadza się następujące zmiany:

1. w § 89 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Na podstawie powołania zatrudniony jest Sekretarz Miasta, Skarbnik Miasta, Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego i jego Zastępcy oraz Komendant Straży Miejskiej”.
2. w § 90 ust. 1 wyrazy „Kierownik Biura Rady Miejskiej” zastępuje się wyrazami „Dyrektor Biura Rady Miejskiej”.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY**Marek Kęsik**

Wydawca: Wojewoda Zachodniopomorski
Redakcja: Zachodniopomorski Urząd Wojewódzki
w Szczecinie
Wydział Nadzoru i Kontroli
ul. Wały Chrobrego 4, tel. 43-03-326

Tłoczono z polecenia Wojewody Zachodniopomorskiego
z dnia 5 kwietnia 2000 r.
w Zakładzie Obsługi Administracji
Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego
w Szczecinie
Dział Poligrafii